

РЕШЕНИЕ

№ 1652

гр. С., 08.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. ИВАНОВА ПЕНОВА като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20231110202747 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „С.“ ЕООД, ЕИК ХХХХХ, със седалище и адрес на управление в гр.С., район И., ж.к.“ХХ“, ХХХХХХХХХХХХ, представлявано от управителя А.Й. С., чрез адв.М. П. – САК, против Наказателно постановление № 42-0004198/01.12.2022 г., издадено от и.д.Директор на РД“АА“ - гр. С., с което на дружеството – жалбоподател за административно нарушение по чл. 11б, изр. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТС, на основание чл. 178б, ал. 7, предл. 1 от Закона за движение по пътищата е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 (петстотин) лева.

В жалбата се релевират пространни доводи, че атакуваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, довело до ограничаване и нарушаване правото на ефективна защита на наказаното лице. В подкрепа на изложеното се поддържа, че описаното нарушение, установено от РД „АА“ на 20.10.2022 г. не съответства на коректната квалификация на нарушението, както и че наказващият орган не е изследвал отегчаващите и смекчаващи обстоятелства и другите обстоятелства, взети предвид при определяне вида и

размера на наказанието, с което е нарушена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 8 от ЗАНН, още повече, че дружеството – жалбоподател няма предходни нарушения, от каквото и да било естество. На следващо място в жалбата се излагат подробни съображения за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и определяне на случая като маловажен.

По изложените съображения се отправя молба към съда за отмяна на атакуваното НП, като в условията на алтернативност се прави искане за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

В проведеното по делото съдебно заседание въззивникът, редовно призован, се представлява от адв.М. П. – САК, с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт. В дадения ход по същество процесуалният представител пледира за отмяна на обжалваното НП по съображенията, развити в жалбата. Претендират се сторените в производството разноски за адвокатско възнаграждение, в която връзка се представя списък.

Въззиваемата стана, редовно призована, не изпраща процесуален представител. В съпроводително писмо наказващият орган – Директор на Регионална дирекция “Автомобилна администрация” – С., релелира възражение за прекомерност по отношение размера на претендираните разноски на насрещната страна.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 20.10.2022 г. около 14:00 св. Р. Б. А. и колегата му А.Р.Д. – на длъжност „инспектори“ в РД"АА"- С., извършили тематична проверка в офиса на учебен център "С." ЕООД, ЕИК XXXXX, находящ се в гр.С., ж.к.“XXX“, ул.“М.“ № 6 – учебен кабинет. В хода на проверката проверяващите установили, че учебният център притежава Разрешение № 3575/22.07.2013 г. за извършване на обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС на територията на С. област, валидно до 22.07.2023 г. Установили също така, че в учебния център няма назначен по трудов договор технически сътрудник, като на 01.10.2013 г. бил прекратен трудовият договор на лицето Г.М. С.а. Нарушението било установено след извършена справка в регистъра на информационната система "Regix" на НАП

за актуални трудови договори към 10.10.2022 г.

Въз основа на така направената констатация св. Р. Б. А. съставил АУАН № 328429/20.10.2022 г. срещу "С." ЕООД, ЕИК XXXXX. Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл. 11б, изр. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. за условията и реда за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и условията и реда за издаване на разрешение за тяхното обучение на МТС. Актът бил съставен в присъствието на свидетеля А.Д. и предявен на управителя на дружеството, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал с възражение, че през цялото упоменато време дружеството има назначен технически секретар, изпълняващ дейността на технически сътрудник.

Въз основа на така съставения АУАН, и.д.Директор на РД“АА“ - С., издал атакуваното наказателно постановление № 42-0004198/01.12.2022 г., с което на основание чл. 53, ал. 1 ЗАНН и чл. 178б, ал. 7, предл. 1 от Закона за движение по пътищата е наложена на дружеството - жалбоподател имуществена санкция в размер на 500,00 (петстотин) лева за извършено нарушение на чл. 11б, изр. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТС.

Наказателното постановление било връчено срещу подпис на представляващия дружеството на 20.01.2023 г., като в законоустановения срок била депозирана жалба, инициирала настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля – актосъставител Р. Б. А..

Съдът кредитира цитираната доказателствена съвкупност, доколкото същата е еднопосочна, непротиворечива и в своята цялост изяснява фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

От показанията на св. Р. Б. А. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и

обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото като актосъставител е възприел възпроизведените от него в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията му и ги кредитира изцяло.

Съдът кредитира изцяло приложените към административнонаказателната преписка и в хода на съдебното производство писмени доказателства, приети от съда по реда на чл. 283 НПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация, в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали съставените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона.

В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото са приложени документи, удостоверяващи компетентността им – Заповед № 355/19.09.2022 г. на изпълнителен директор на ИА „Автомобилна администрация“, Заповед № РД – 08 – 30/24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, длъжностна характеристика.

Същевременно, АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове и са връчени надлежно на санкционираното лице.

Съдът обаче намира, че описанието на нарушенията в АУАН и НП е

твърде лаконично и не е съобразено с изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

За да се произнесе по съществото на правния спор (по основателността на жалбата), съдът съобрази, че настоящото производство е от административнонаказателен характер и същественото при него е да се установи има ли извършено административно нарушение от лицето, посочено в АУАН и НП. Тук следва да се отбележи, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т. е. посоченото в акта не се счита за доказано по презумпция. Това означава, че в тежест на административнонаказващия орган, тъй като именно той е субектът на административнонаказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства и доказателствени средства, че има извършено административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административнонаказателното преследване.

В тази насока е необходимо да бъде посочено, че е налице различие в понятията „неправилно” и „незаконосъобразно” наказателно постановление. Когато АУАН или НП не са издадени от надлежен орган или не са издадени в установените законови срокове или не съдържат изискуемите от закона реквизити, или са нарушени съществени процесуални правила при съставянето на акта и издаването на НП, то последното ще следва да бъде отменено като незаконосъобразно. Следва да се има предвид, че критерият за определяне на едно нарушение на процесуалните правила като съществено е този, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по конкретния въпрос, или когато е довело до ограничаване на правата на страните в която и да е фаза на процеса. Когато обаче са спазени всички процесуални правила и срокове, то НП е законосъобразно издадено и именно тогава съдът следва да провери дали последното е правилно, респективно дали има извършено административно нарушение.

Именно административнонаказващият орган е този, който следва да докаже пред съда, че има извършено административно нарушение /такова, каквото е описано в акта и НП/, както и че същото е извършено от лицето,

посочено като нарушител. Ако това не бъде доказано пред съда, то наказателното постановление следва да бъде отменено като неправилно, тъй като не е доказано извършването на нарушението. Едва когато НП е законосъобразно и се докаже извършването на съответното нарушение може да бъде разгледан и въпросът за съответствието на наложената санкция с тежестта на нарушението /само когато размерът на административното наказание или имуществената санкция може да бъде определен в някакви граници, а не е фиксиран в закона/.

При извършената служебна проверка за законосъобразност на оспорвания акт съдът констатира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като съставеният в конкретния случай АУАН и издаденото въз основа на него НП, не отговарят на императивните изисквания на разпоредбата на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото описанието на приетото за реализирано от жалбоподателя нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено, не са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда.

В конкретния случай, административнонаказателната отговорност на дружеството – въззивник е ангажирана за това, че за периода от 01.10.2013 г. до 20.10.2022 г. не е имал назначен по трудов договор технически сътрудник, тъй като на 01.10.2013 г. е прекратен трудовият договор на Г.М. С.а - нарушение на чл. 11б, изр. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТС. Съгласно цитираната разпоредба, в учебния център трябва да има назначен по трудов договор технически сътрудник. Паралелно с изложеното, дружеството жалбоподател е санкционирано на основание чл. 178б, ал. 7, предл. 1 от ЗДвП, съгласно който за нарушения на изискванията за провеждане на обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, за които не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба или с имуществена санкция в размер 500,00 лева.

При съпоставка на сочената за нарушена разпоредба и санкционната такава се констатира, че за да е приложима разпоредбата на чл. 178б, ал. 7,

предл. 1 от ЗДвП, следва да са нарушени изискванията за провеждане на обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, като при това нарушението е необходимо да е в резултат на неназначаването по трудов договор на технически сътрудник в учебния център, т. е. предполага се извършване на обучение на кандидати в учебния център, по време на което обучение, да са нарушени изискванията във връзка с провеждането му.

В тази връзка, както в АУАН, така и в НП липсва изложение на каквито и да е конкретни обстоятелства досежно извършвано обучение на кандидати в учебния център по време на посочения период и същевременно, ако е било извършвано обучение по време на процесния период, то по какъв начин липсата на технически сътрудник в учебния център е довело до нарушение на изискванията за провеждане на обучението на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС. По делото не се съдържат доказателства, удостоверяващи провеждането на обучение на кандидат - водачи през посочения от наказващия орган период, през който учебният център не е имал назначен по трудов договор технически сътрудник.

Налага се правният извод, че така формулираното административно обвинение е неясно и не съдържа съществени признаци от обективната страна на нарушението, както и доказателства, които да го потвърждават. Пропускът на АНО да индивидуализира нарушението с всичките му обективни елементи при излагане на мотиви и обсъждане на доказателствата, въз основа на които са направени правните изводи за осъществяване на нарушение по чл. 11б, изр. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТС от страна на дружеството-жалбоподател, се явява съществено процесуално нарушение, тъй като е довело до неяснота на издаденото НП и възпрепятства възможността на жалбоподателя да разбере вмененото му нарушение и съответно – ограничава правото му на защита.

Горепосочените съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП в своята съвкупност са накърнили съществено правото на защита на жалбоподателя да разбере по един ясен и непротиворечив начин основни елементи на вмененото му нарушение. Необходимо е да се уточни, че съдът не може да замести наказващия орган, като допълни липсващото му изявление по горните въпроси със свои фактически изводи. Ето защо,

обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, макар и по доводи, различни от изложените от въззивника, като обсъждането на останалите въпроси, които иначе биха се явили релевантни за делото, се явява безпредметно.

Предвид изложените аргументи съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 15- и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0004198/01.12.2022 г., издадено от и.д.Директор на РД“АА“ - гр. С., с което на дружеството – жалбоподател „С.“ ЕООД, ЕИК XXXXXX, за административно нарушение по чл. 11б, изр. 1 от Наредба № 37 от 02.08.2002 г. на МТС, на основание чл. 178б, ал. 7, предл. 1 от Закона за движение по пътищата е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 (петстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд С. – град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____